

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus II. De Incendiariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](#)

210 Tract. in Lib. V. Decretal. Quæstio XVII.

per Judicem ut not. Abbas hic & alii ex illis verbis: Ecclesiastico beneficio *carent*, quod est imperativi modi.

- 977 Not. 5. leges Principum, bona naufragantium ad ipsorum fiscum pertinere declarant, neglectis, aut prætermisis eorum dominis, adversari regulæ fidei de diligendo proximo, Matth. 22, ut dicitur c. *excommunicationi* 3. h. t. consequenter iniquas esse, & meritò, cùm foveant peccatum, jure canonico reprobari. In ordine autem crimin. Carolin. a. 126. Raptoribus malitiosis, & convictis, imponitur pena mortis; de genere autem mortis observanda est cujusque Provinciae consuetudo; potest autem etiam semel exercens rapinam dici *raptor*, sicut peccator, qui semel peccavit; & probabilius etiam contingit, committi rapinam per gravem metum injustè adigendo alterum, ut rem tradat; cùm & sic etiam fiat *vera concusso*, si quis metu propter autoritatem inusta adigitur ad dandam pecuniam, de quo plura Haunold. cit. tom. 6. tr. 2. a. n. 536. & colligitur ex c. *Pessimam* 23. q. ult.

ARTICULUS II.

De Incendiariis.

- 978 **P**er incendiarios in præsenti, intelliguntur ii, qui germano idiomate vocantur *Mordt*. *Brenner*/ qui nimirum dolo male, sive ex odio, sive amore lucri, alterius ædificia, vel bona (*ut segetes, fænum, acervos fructuum*, &c.) incendunt, aut incensuros minantur, ut exponit Haunoldus tom. 6. de Jure, & Just. tr. 2. n. 331. intellige, si id faciant, *authoritate privatâ*, ut notat Pereyra in Elucidario n. 146. Ex hoc colliges: Incendiarios, prout subjacent poenit, appellari, qui authoritate privatâ, datâ operâ apposito igne incendunt domum, civitatem, Ecclesiam &c. item mandantes, auxilium, vel consilium scienter dantes. c. *Pessimam* 23. q. 8. c. *cum devotissimum* 12. q. 6. & c. *siquis domum*, de injuriis. Per Ecclesiast. autem hic intelliguntur *tempa*, *loca Religioſa*, vel *pia*, *imò* & *cimiteria*, & *domus contigua intra 30. passus* c. *definiri* 17. q. 4.

- 979 Iſti, de jure canonico, in c. *Conquesti de sententia excommunicationis*, puniuntur excommunicatione, & quidem ipso jure; ita Zoësius hic, n. 9. Suarez de censur. d. 22. sect. 2. n. 4. & 16. ex c. *Canonica* c. *definiri* 17. q. 4.

11. q. 3. (Textus autem oppositi, quibus aliqui volunt, esse poenam tantum ferendam, non loquuntur de violatione Ecclesiæ, sed furto sacrilego) & privatur Ecclesiastica sepultura, nisi prius absolvantur. c. *in literis* h. t. ubi etiam dicitur, eorum hæredes manere obligatos ad damni restitutionem, pro viribus hæreditatis. Excommunicatio autem illa non extenditur ad incendarios *aliorum rerum*. Ita Zoësius cit. n. 10. Quia textus loquitur expreſſe de *incendiario Ecclæſia*.

Præter hæc not. cùm cit. c. *In literis* 5. 980 h. t. dicitur, hæredes defuncti, qui in morte poenitentis absolutus est, monendos esse, ut his, quibus ille per incendium damnum injustè intulit, juxta facultates suas condigne satisfaciant, *ut sic à peccato valeat liberari*, per hæc ultima verba non denotari, *peccatum non remitti, si hæredes non satisfaciunt*; cùm ponatur ante mortem dimissum, aut, si dimissum non fuit, nec dimittatur postea. Sed nec etiam intelligi potest, quòd ei non dimittatur quoad poenam in purgatorio, ubi tantam sustinuit, quanta culpa debita est; nam hoc foret contra iustitiam vindicativam; imo complures censem exceditum poenæ, ultra mensuram delicti, esse contra iustitiam commutativam. Eorum igitur verborum sensus videtur solum esse, faciendam esse restitutionem ab hæredibus, ut defunctus à peccato liberetur, *opiniene vulgi*; communiter existimantis, non sequutā tali satisfactione, deceſſis ē impoenitentem, vel saltem non efficaciter poenitentem.

Cæterum Navarrus in Manuali latino⁹⁸¹ c. 27. n. 68. censet legendum, *valeant hæredes*, utique peccantes, si voluntatem defuncti Testatoris, qui mandavit restitutionem fieri, non adimplerant. Igitur non fuit mens Papæ, in gratia ante restitutionem defunctum, *ut liberetur à purgatorio*, egere restitutione facta per hæredes (nam ob dilatam restitutionem priorum legatorum, aut solutionem debitorum, non detineri animas in purgatorio, docet S. Thomas quodlibet 6. a. 13. & complures alii ob rationem num. præced.) sed ipsos hæredes, *ne peccatum incurant*; cùm rectè intelligi textus possit, de liberatione preservativa. Sic Gonzalez in cit. c. 5. h. t. num. 3.

Not. 2. quòd dicitur in c. 5. de injutiis,⁹⁸² & damno dato, *incendiarium teneri reddere damnum*

ARTICULUS. III.

De violatoribus Ecclesiarum.

damnum à se factum, esse duntaxat declarationem juris naturalis, quemlibet obligantis ad compensationem damni, actione injustâ à se causati; & in c. statim sequenti, decerni poenam, ut tres annos poeniteat, qui domum, vel agrum alicujus incendit.

Not. 3. in c. 19. de sententia excommunicationis, haberi, incendiarios, ex quo per Ecclesiae sententiam publicati sunt, pro absolucionis beneficio esse mittendos ad fidem Apostolicam, in c. 14. 17. q. 4. incendiariis Ecclesiarum statui poenitentiam per quindennium, damni reparationem, & sui pretii in pauperes distributionem. Extenditur autem hæc constitutio in c. 32. 23. q. 8. etiam ad mandantes Ecclesiae incensionem, & scientier ad hoc dantes consilium, vel auxilium; additurque ibidem poena excommunicationis ferenda, & privatio Christianæ sepulturae, si satisfactione non data deceperit, ac demum mora per unum annum in Dei servitio Hierosolymis, vel in Hispania. Sed de his poenis, & poenitentiis publicis V. dicenda in tit. de poenit. & remiss.

983 De Jure civili poenæ incendiariorum variantur pro diversitate personarum incendentium, vel rerum incensaturum. Nam l. 9. ff. de incendio, vincti, ac verberati, igne necari jubentur; l. 12. §. 1. eod. dicitur, si humiliores sint, solere bestiis objici; si in aliquo gradu, capite plecti, aut in insulam deportari l. 10. ff. ad L. Corneliam de sicar. mitius puniri, qui extra oppidum incendit, quam qui intra oppidum; cum hoc sit magis periculosem, & paci publicæ adversum. Quæ vero statuantur in ord. crimin. Carolin. videri possunt a. 125. quæ (jubens incendiarios malitosos, vivos exuri) cum utatur magnâ verborum generalitate, nullum facit discriminem inter plebejum, & nobilem, sicut nec inter marem, & foeminae, quoad poenam ibi statutam.

Violatio Ecclesiae idem est, ac pollutio, seu contaminatio, quando scilicet Ecclesia indiget reconciliatione, juxta sacros canones. Quibus autem modis Ecclesia, sive consecrata, sive non consecrata violetur, eruditè tractat Azot p. 2. lib. 9. c. 5. Vide Sanchez lib. 9. matrim. d. 15. & Suarez tom. 3. in 3. p. d. 81. sect. 4. Est discriminem inter excommunicationem, & violationem loci sacri: nam Execratio datur, quando res amittit consecrationem, ita, ut iterum consecrari debeat. Violatio autem, quando pollutio, ita, ut sola reconciliatione indigeat. Sed in præsenti non agitur de violatoribus Ecclesiarum committentibus ejusmodi violationem; nec accipitur hic Ecclesiae violatio pro ea, quæ fit violando immunitates ac exemptiones, quibus gaudent Ecclesia intuitu Religionis, ac revertentæ loco sacro debita.

Hoc igitur loco Ecclesiae violator dicitur, quicunque ipsam Ecclesiam, frangendo ostia, capiendo res sacras, & invadendo, offendit, ut notat Pereyra in Elucid. sermonis Theologici, canonici, & civilis. n. 847. in fine. Violatio igitur, prout hic accipitur, supponit pro confractione, spoliatione, & ejusmodi actionibus violentis inter ipsas Ecclesiæ factis. Tales violatores subeunt easdem poenas, quas earum incendiarii, ut liquet ex cit. c. conquestus. Et in specie de excommunicatione latæ sententiae constat clarè ex illis verbis c. conquestus ibi: excommunicatos nuntietis. Illa porrò violatio, ut subiectatur his poenis, exigit spoliationem vi factam, per effractionem violentam &c. adeoque non nudum furtum, de quo in sequentibus.

